

Talde desberdin bat

Saulek sei urte zituen eta goizero eskolara joaten zen irribarre handi batekin eta motxila ilusioz beteta. Baina zerbaitek beldurra ematen zion: batzuetan, beste haurrek ez zuten ulertzen nola egiten zituen gauzak, eta horrek bakardade pixka bat sentiarazten zion.

Egun batean, bere irakasleak, Laiak, proiektu oso berezi bat proposatu zien. Haurrek bloke koloretsuekin dorre erraldoi bat eraiki behar zuten, baina erronka bat zegoen: haur bakoitzak bere erara lan egiten zuen, eta dorrea zutik mantentzea nahi bazuten, elkarlanean aritu eta elkarri entzun behar zioten.

Saul hunkituta zegoen, baina urduri ere sentitzen zen. Ez zekien besteekin lan egin ahal izango zuen nahasita edo gainezka sentitu gabe. Bere taldearekin bildu zenean, ikusi zuen bere ikaskideak oso desberdinak zirela: batzuek oso azkar pentsatzen zuten eta ideia berriak zituzten, beste batzuek nahiago zuten behatu jardun aurretik, eta beste batzuek gauza arraroak probatzea maite zuten zer gertatuko zen ikusteko. Saulek gauzak bere erara egiten zituen, lasai eta arreta jarriz.

Hasieran, eztabaidan hasi ziren. Batzuek bloke asko aldi berean pilatu nahi zituzten, Saulek, berriz, hobe zela uste zuen banan-banan

jartzea. Oihu egin nahi zuen, baina arnasa sakon hartu eta keinu eta hitzekin azaltzen saiatu zen bere ustez dorrea nola eraiki zitekeen. Bere ikaskideek arretaz begiratu zioten eta, pixkanaka, ulertu zuten bere ideiek funtzionatzen zutela.

Denak beren trebetasunak konbinatzen hasi ziren. Ideia sortzaileak Saulen lasaitasunarekin eta kontzentrazioarekin nahastu ziren, behaketak dorrearen egonkortasuna bermatu zuen, eta jakin-minak metodo dibertigarriak probatzera eraman zituen. Dorrea ikasgelako sabaira iritsi zenean, denek txalotu eta barre egin zuten elkarrekin. Saulek poz izugarria sentitu zuen: taldeko kide zen, eta bere trebetasunak garrantzitsuak ziren.

Irakasleak azaldu zuen besteei entzuten eta laguntzen diegunean, ikuspegi bakoitza baliotsua dela. Guztiok gara desberdinak, baina denek eman dezakete zerbait berezia. Une horretan, Saulek inoiz baino irribarre handiagoa egin zuen. Ulertu zuen desberdina izatea ez dela arazo bat, baizik eta mundua interesgarriagoa eta biziagoa egiten duen zerbait.

Eta egun hartatik aurrera, lagunekin erronka bati aurre egiten zion bakoitzean, Saulek bazekien elkarrekin lan egiten bazuten eta elkarri entzuten bazuten, edozer gauza lor zezaketela.